

Π Ι Ν Α Ε.

Σελ.

1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

§. 1. Γενικός δρος. τῆς ιστορίας. — Ἐνότης ἐν ποικιλίᾳ. — Ἁγία Τριάς. — Ὅρισμός τῆς ιστορίας. — Τρεῖς ἡλικίαι αὐτῆς. — Φυσικὴ ἱστορία: δρυκτὰ, φυτὰ, ζῶα — Ἠθικὴ ἱστορία.

1—4

§. 2. Ὁ λαὸς καὶ ἡ ἀτομικότης. — Α'. Ὁ λαὸς, ἀλάνθαστον κριτήριον τῆς ἀληθείας. — Δικαιοσύνη αὐτοῦ καὶ σοφία. — Β'. Τὸ ἀτομον ὄρισμός. Δύω εἰδῶν μεγάλοι ἄνδρες. Τὸ Εὐαγγέλιον. Σύγκρισις τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χριστοῦ μετὰ πᾶσαν ἄλλην ἀποστολήν.

4—13

§. 3. Ἀντικείμενον τοῦ παρόντος δοκιμίου.

14

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. Ἡ νέα ἱστορία.

15

Ποῖον τὸ προγενέστερον στοιχεῖον εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἀντίκρουσις τῆς σχολῆς τοῦ ἰη αἰῶνος. Διαίρεσις τῆς νέας ἱστορίας.

15—18

Ἐποχὴ πρώτη ὁ λαός. — Ὁ λαὸς παντοκράτωρ κατὰ τὸν μεσαιῶνα εἰς τὴν Ἰταλίαν — τὴν Ἰσπανίαν — τὴν Γαλλίαν — τὴν Ἀγγλίαν. — Ὁ Πάπας. — Χαρακτήρ τοῦ μεσαιῶνος, ἡ πίστις. — Αἱ αἵρέσεις. — Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοῦ μεσαιῶνος. — Αἱ νέαι γλῶσσαι. — Φύσις τῆς ἀρχαιότητος, ἡ δρασις, ἡ ἐποπτεία: φύσις τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἀκοή, ἡ πίστις, εἰς τὴν φιλολογίαν, τὴν πολιτικὴν, τὴν οἰκονομικὴν ἀντιπροσωπικὸν σύστημα. — Ὁ ὕλικός κόσμος εἰκὼν τοῦ ἠθικοῦ. — Σύγκρισις τῶν νέων γλωσσῶν μετὰ τὰς

ἀρχαίας κατὰ τὸ λεκτικὸν — τὴν σύνταξιν — τὰς μεταφοράς. — Φιλολογία τοῦ λαοῦ. — Πολιτικὴ οἰκονομία τοῦ λαοῦ. — Τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον. Σελ. 18—38

Ἐποχὴ δευτέρα Ἡ ἀτομικότης. — Ἐλείψεις τοῦ μεσαιῶνος, ἀνάγκη τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀτομικότητος. — Σύμμαχοι αὐτῆς, τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ὁ τύπος. — Χαρακτήρ τῶν Γερμανικῶν φυλῶν. — Ἡ Ῥώμη κατὰ τὴν ις'. ἑκατονταετηρίδα· ὁ Λούθηρος εἰς τὴν Ῥώμην. — Ὁ Προτεσταντισμὸς καὶ ὁ δεσποτισμὸς. Ὁ Προτεσταντισμὸς εἰς τὴν Γερμανίαν — τὴν Ἀγγλίαν — τὴν Γαλλίαν — τὰς Κάτω-Χώρας. — Ὁ Καρτέσιος καὶ ἡ φιλοσοφία του. Αἱ ἔμφυτοι ἰδέαι. Τὸ κοινωνικὸν συνάλλαγμα (*contrat social*). Ὁ Ἑλβέτιος. Ὁ Σαινσιμωνισμὸς. Ἡ ἀτομικότης αὐτόχειρ. — Ἡ ἀτομικότης εἰς τὴν νομοθεσίαν. Οἱ Δόκτορες καὶ οἱ Μονάρχαι. Ὁ Βένθαμ. Ἡ διαδικασία τοῦ μεσαιῶνος· οἱ ἔνορκοι· ἡ ἀνακριτικὴ διαδικασία· ἡ βάσανος. — Οἱ τεχνητοὶ κῆποι. — Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία. — Ὁ ῥωμαντισμὸς καὶ ὁ κλασικισμὸς· — Πρόοδοι τοῦ δεσποτισμοῦ· οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ δεσπότες. — Τὸ δίκαιον τῶν ἔθνῶν· αἱ ἐθνικότητες. — Ὁ Βίκορς· φιλοσοφικὸν αὐτοῦ σύστημα. — Ἡ κυριαρχία τοῦ λαοῦ. — Ἡ ἐπανάστασις τῆς Γαλλίας. — Ὁ Ναπολέων. 38—90

Ἐποχὴ τρίτη ὁ λαὸς καὶ ἡ ἀτομικότης. Ἀποκατάστασις (*restauration*) τοῦ λαοῦ· τὸ ζήτημα τῆς ἐποχῆς μας. 90—92

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Ἡ ἀρχαία ἰσορία. 93

Τμῆμα πρῶτον· ἡ Ἰνδία, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἑλλάς.

Γενικὸς χαρακτήρ τοῦ ἀσιατικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ περιφρόνησις τοῦ ἐγώ. — Ἡ Ἰνδία· ὁ Ἰνδικὸς

πανθεισμός· αντίθεσις τοῦ πανθεισμοῦ καὶ τῆς συνει-
δήσεως· ἡ συνείδησις, ἀπάτη· ὁ θάνατος, διάλυσις
τοῦ ἐγώ· ὁ ὕπνος· ἡ ἔκστασις. Συνέπειαι τοῦ
Ἰνδικοῦ συστήματος εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὴν
τέχνην· ὁμοιότης καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἰνδικῆς
καὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Ἡ αἵρεσις τοῦ Σίβα·
— ὀργιαστικαὶ θρησκείαι· ἀνθρώπινοι θυσίαι· Ἡ
πανθειστικὴ τέχνη· οἱ Πέρσαι· ἀρχιτεκτονικὴ καὶ
πλαστικὴ αὐτῆς μορφή· τέρατα τῆς Ἰνδίας.

93—105

Ἡ Αἴγυπτος. Ἀθανασία τῆς ψυχῆς· χω-
ρισμός τοῦ ἐγώ καὶ τοῦ οὐκ ἐγώ, ἤτοι τῆς
ἐπιστήμης καὶ τοῦ λαοῦ· Ὅσιρις καὶ Τυφών· ἐξή-
γησις τοῦ μύθου τούτου· διαφορὰ τῶν ἀσιατικῶν
βίων (castes) ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀριστοκρατίαν.
Ἡ αἰγυπτία τέχνη· ἡ Σφίγξ. Αἰγύπτια ἀποικίαι
εἰς τὴν Ἑλλάδα.

105—112

Ἡ Ἑλλάς. Ἀπελευθέρωσις τοῦ ἐγώ· ἡ Ἑλ-
ληνικὴ μυθολογία ἐξακολούθησις τῆς αἰγυπτίας·
τιτανικὴ περίοδος· ὁ Κρόνος· ὁ Ζεὺς, ὁ Θεὸς
ἐγώ· ἡ Εἰμαρμένη, ἡ Νέμεσις· ὁ φθόνος τῶν
θεῶν· τὸ βάσκανον· ὁ Ἀπόλλων, Μεσσίας τοῦ
Διός· σύγκρισις τοῦ Ἀπόλλωνος μὲ τὸν Χριστόν·
θρησκεία τοῦ Ἀπόλλωνος· χρησμοί· ποινικόν αὐ-
τῆς μέρος, ἀγνισμοί· ἀνάλυσις τῶν Εὐμε-
νίδων τοῦ Αἰσχύλου. — Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία,
μετάφρασις τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας· οἱ Δωριεῖς
καὶ οἱ Ἴωνες· αἷτια τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν δύο
φυλῶν· ἀντίθεσις αὐτῶν — εἰς τὴν θρησκείαν —
τὴν πολιτείαν — τὴν φιλολογίαν· ἡ ἀττικὴ τρα-
γωδία· ὁ χορὸς καὶ οἱ ἥρωες. — Νίκη τοῦ δωρικοῦ
στοιχείου, παρακμὴ τοῦ ἰωνικοῦ· ἐξήγησις τῆς
δωρικῆς κωμωδίας· ἡ ἀττικὴ κωμωδία. — Ἡ ἑλ-
ληνικὴ φιλοσοφία, τέκνον τοῦ Δωρισμοῦ· ὁ Πυ-

θαγόρας, ὁ Σωκράτης· σχέσεις τοῦ Δωρισμοῦ πρὸς τὸν Σωκράτην καὶ τὰνάπαλιν· Ὁ Πλάτων· διαζύγιον τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν πλατωνικὴν φιλοσοφίαν· ἡ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος· ὁ Πλάτων ἀνακαλύπτει πρὸ τοῦ Βίκου ὅτι ὁ Ὅμηρος εἶναι λαός. Κατάστασις τοῦ ἀρχαίου κόσμου κατὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ.

412—159

Τμῆμα Δεύτερον· Ὁ Χριστιανισμός· Ὁ ἐπίγειος παράδεισος· ὁ Ἄδὰμ πρὸ τοῦ ἀμαρτήματος, μετὰ τὸ ἀμάρτημα· σχίσμα τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ οὐκ ἐγώ· ὁ Χριστός· ἀποστολὴ αὐτοῦ· τὸ μυστήριον τῆς εὐχαριστίας.

159—165

Συμπέρασμα.

166—167

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ. 18 γρ. 20 ἀναπτύσσονται ἐνταῦθα — ἐκεῖ ἀναπτύσσονται. Σελ. 21 γρ. 23 γονιμοτάτη — γονιμωτάτη. Σελ. 21 γρ. 31 σπεύσομεν — σπεύσωμεν. Σελ. 23 γρ. 1 τὸ . . . πέπλον — τὸν πέπλον. Σελ. 25 γρ. 20 ἤντλη — ἤντλει. Σελ. 27 γρ. 24 ζωγραφίσει — ζωγραφῆσει. Σελ. 29 γρ. 5 τὰ τηλέγραφα — οἱ τηλέγραφοι. Σελ. 29 γρ. τελευτ. καμβύλην — καμπύλην. Σελ. 31 γρ. 30 συνδεδεμμένα — συνδεδεμένα. Σελ. 32 γρ. 20 στηθεῖσαν — σταθεῖσαν. Σελ. 33 γρ. 2 δι' αὐτῆς λαλοῦντος — λαλοῦντος αὐτήν. Σελ. 35 γρ. 26 Ὀλανδίας — Ὀλανδίας. Σελ. 35 γρ. 30 ἐνῶ — ἐν ῶ. Σελ. 39 γρ. 28 κεχωμένη — κεχωσμένη. Σελ. 41 γρ. 18 σωτηρίαν — σωτήριον. Σελ. 41 γρ. 30 ἄλωσις — ἄλωσις. Σελ. 42 γρ. 31 εἰς τὴν ἱερατικὴν — μετὰ τὴν ἱερατικὴν. Σελ. 44 γρ. 30 αὐτοκράτωρ ὁ Καρακάλλας — αὐτοκράτωρ Καρακάλλας. Σελ. 48 γρ. 21 ἀνατροφῆς, θρησκείας — ἀνατροφῆς καὶ θρησκείας. Σελ. 52 γρ. 8 ἀκρογωνιαῖον — ἀκρογωνιαῖον. Σελ. 54 γρ. 25 προσκυνῆ — προσκυνεῖ. Σελ. 55 γρ. 14 Ῥουβίκονα — Ῥουβίκωνα. Σελ. 56 γρ. 3 Θεὸς ἐγὼ — ἐγὼ, Θεός. Σελ. 57 γρ. 15 ἀλλ' οὔτε — ἀλλὰ μηδέ. Σελ. 68 γρ. 21 πότε μὲν . . . πότε δὲ — ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ. Σελ. 68 γρ. 31 ὠδινηρόν — ὀδυνηρόν. Σελ. 69 γρ. 14 ὅτι — ὅ,τι. Σελ. 73 γρ. 3 γεννοῦν — γεννῶν. Σελ. 76 γρ. 12 εἶρπον . . . ὀβελοῖς — εἶρπον . . . ὀβελοῖς. Σελ. 82 γρ. 18 μακρυνὰς — μακρυνάς. Σελ. 84 γρ. 30-31 τῶν 1789 ἐνῶ — τοῦ 1789, ἐν ἧ. Σελ. 85 γρ. 10 Χριστιανικώτατος — Χριστιανικώτατος. Σελ. 85 γρ. 15 ἐξερίζωσαν — ἐξεβρίζωσαν. Σελ. 86 γρ. 13 ὀπισθοδρομήση — ὀπισθοδρομήση. Σελ. 87 γρ. 5 μόλις ἔφθασεν — μόλις ἔφθασε, καί. Σελ. 87 γρ. 11 ὀπίσω μας — ὀπίσω μας. Σελ. 88 γρ. 20 ἀμέσως — καὶ ἀμέσως. Σελ. 89 γρ. 9 ὅτι — ὅ,τι. Σελ. 97 γρ. 4 σθάνει — σθάνει εἰς. Σελ. 98 γρ.

16 ἠγνόει — ἐγνόει. Σελ. 101 γρ. 8 ὑπέκειψε — ὑπέκυψε.
 Σελ. 101 γρ. 17 ἀφαιρεῖ εἰς — ἀφαιρεῖ ἀπό. Σελ. 104
 γρ. τελευτ. ἑκατόνφθαλμος — ἑκατόφθαλμος. Σελ. 106 γρ.
 14 περιτοιχίσματος — περιτειχίσματος. Σελ. 109 γρ. 17 καὶ
 ἄ λ λ ο ὕ — αἰγυπτιακοῦ — αἰγυπτίου. Σελ. 110 γρ. 18 καὶ
 ἄ λ λ ο ὕ — ὡσάν — ὡς. Σελ. 112 γρ. 6 γειτωνία — γειτνία-
 σεις. Σελ. 134 γρ. 20 Ὡς καὶ αὐτὴ — Ἔως καὶ αὐτὴ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ